

КОМИТЕТ ЗА НАУКА, ИЗКУСТВО И КУЛТУРА

Отдел УЗОБРАЗТЕЛЕН ИЗКУСТВА

ЗАСЕДАНИЕ

на

ГОЛЛЕМАТА КОМИСИЯ по приемане на композицията "ОКТОБРИ" на
ЛЕВОНУР ДАЛЧЕВ и композицията "ПОСРЕДАНЕ НА ЗВЕИТСЕРАТА
АРМЪН" на проф. ИВАН ФУНД

София, понеделник, 26 декември 1958 г.

/ Открито в 10 ч. и 30 мин. /

- 0 -

ментор. Ще не счѣтаме това за правилно. По образа той е порботил повече и го е изяснил. Това са болшевиките, които бяха направени и взети предвид.

ПОКАЗВАНИЯ

ПРЕДС. РУБЕН ЛЕВИ: Има думата др. Кирил Масларски.

КИРИЛ МАСЛАРСКИ: Като сравнявам с оригинала виждам, че наистина се е получило увеличение на фигурите, но никак си по друг начин се виждат нещата. Едно нещо, което не мога да възприема отчасти, е следното. На мене ми прави впечатление едно нещо - оръжието. Отначало ми се виждаше, че никак си въобще не говори нищо за цялата композиция, докато там / сочи малкия макет / независимо от това, че е дадено в по-малък мащаб, ясно се вижда. Аз си го обяснявам така - че тук отворот е по-закрит, а там е съвсем ясен. Вижда се, това говори за оръжие, а в тая композиция малко е закрито.

Д-В. ДАЛЧИВ: Ясно го гледайте.

КИРИЛ МАСЛАРСКИ: Като че ли трябва да се вижда малко повече. Предлагам във всеки случай това нещо да се поправи, защото иначе не е много изяснено.

Сега друго, което ми прави впечатление, при тая разлика, която е направена в този знаменосец: никак си получава се повторение между трите фигури - първата, втора и третата. Ако остане в това състояние трябва да се потърси малко разлика. На мене знаменосецът в малкия модел и в облеклото ми се вижда така по-добре изразявак болшевина. Тук повече като го гледам виждам именно болшевина с облеклото, а тук тая работа е за мене малко загубена. В изказа на трите фигури трябва да се потърси по-голямо разнообразие, защото като че ли се получава едно повторение. Прави ми добро впечатление последната фигура, именно работничат.

ПРЕДС. Р. ЛЕВИ: Именно, той е работник.

КИРИЛ МАСЛАРСКИ: Последният, работничат, който е със спокойството на старите болшевики.

ПРЕДС. РУБЕН ЛЕВИ: Да, да, металистът.

КИРИЛ МАСЛАРСКИ: Той довърля фигурите. Сега, за тая фигура, която е изразна напред, фигурата на ранения. На пръв поглед наистина това е трудно да бъде така: да излезе и вката надолу.

ПРЕДС. РУБЕН ЛЕВИ: Ясно е.

КИРИЛ МАСЛАРСКИ: Да, но в това състояние, в което е сега, вижда

СТОЯН СОТИРОВ: Освен това аз намирам и друго нещо тук в тина на моряка, - също така до известна степен има известна неприятност. Тук в малкия макет морякът е много по-добър като тип.

ПРЕДС. РУБИН ЛЕВИ: Да, да.

СТОЯН СОТИРОВ: А ние знаем един много благороден тип от картините на другарите съветски художници.

ПРЕДС. РУБИН ЛЕВИ: Особено когато го гледахме анфас. А тук все още не е така облекчен. Тази броня отдолу му дава един съвсем друг израз. Аз смятам, че бележите които се направиха от другарите, са до известна степен правилни и трябва да се помисли върху тях. Но аз държа най-много на типовете, които де отвътно трябва да се осмислят. Например, момчето, което по положение, по поза, е много хубаво, има известна замръзвалост в израза на лицето.

ПРЕДС. РУБИН ЛЕВИ: Ако се погледне оттам, даже има едва ли не известна уплаха.

СТОЯН СОТИРОВ: А това е много важно. Това е работникът. Вижда се. Има вътрешна сила. В картечаря също има състояние, макар че там трябва да се види - както каза др. Халов, не че ръката хваща картечницата. Този жест е много хубав. Той не държи картечницата. Но е дал известен израз на ръката в момента, известно негово лично чувство. Трябва обаче тая ръка да се поправи малко по някакъв начин. Тази, която е вдигната - дясната - е добра. За лицето на момчето - понеже е обърнато назад. Ако беше фасово обърнато, можеше да се оправдае повече, защото композицията е напред, а главата е обърната назад и може нещо да остане. Хората са назад, може да ги вика. Но за да не се повтаря с онази първата фигура, която също така вика, смятам, че може някак си да се оправи, да се даде - най-важното - вътрешното състояние на образа на момчето. Това може да се каже и за първата фигура на този, който вади сабята. Този израз на устата е също нещо малко неприятно. Волшебните валят нож и разстрелват, обаче не с това чувство. И мисля, че по образите трябва да се поработи доста.

Сега за композиционността, дето се казва, за ажурността - това е много справедливо. И аз намирам не раненият да се бутне напред или морякът, а цялата група, владият, които взема това положение, да се придвижи напред. Хен не се вижда по-добре фигурата на знаменосвца. Даже и сега, така, както се показва фигурата на знаменосвца, е неубедителна, с рамото. Ръката не може да се види как